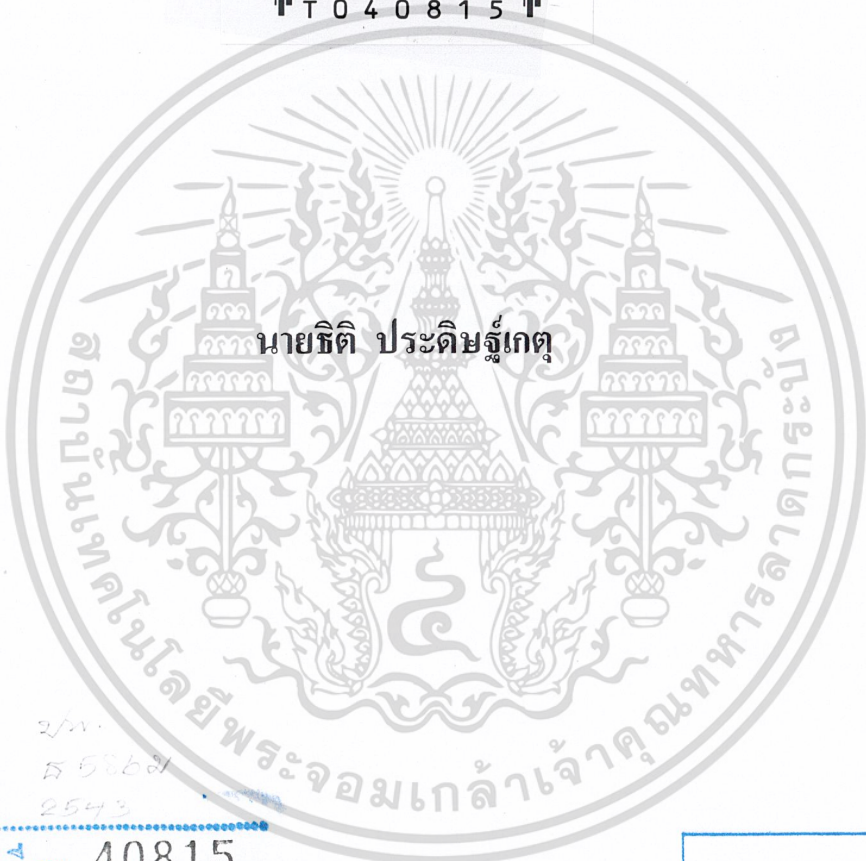

มนุษย์ในสังคม
(HUMAN SOCIETY)

นายชิตี ประดิษฐ์เกตุ

เลขหมู่..... 2543
เลขทะเบียน..... 40815
วัน, เดือน, ปี 27 พ.ย. 2544

.b.....
.i.....

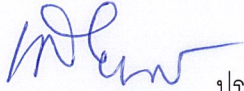
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

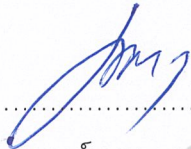

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

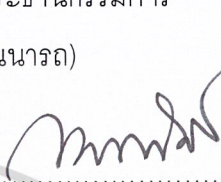
คณะกรรมการตรวจศิลปินพจน์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

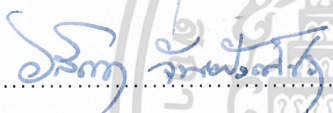
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์กันจนา ดำโสภี)

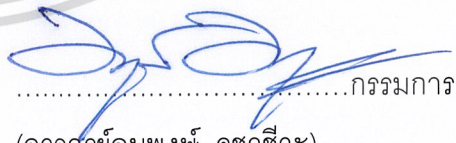
.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

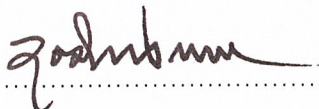
.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาศต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพจน์
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มนุษย์ในสังคม HUMAN SOCIETY
ชื่อ	นายธิติ ประดิษฐ์เกตุ
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2543
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์วุฒิกร คงคา

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสความเจริญทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้การใช้ชีวิตของคนในสังคมปัจจุบันมีแต่ความวุ่นวาย เร่งรีบ เนื่องจากความจำเป็นที่จะต้องแข่งขันกับสิ่งแวดล้อมรอบกายอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้คนในสังคมใช้ชีวิตของตนเองเปรียบเสมือนเครื่องจักร การใช้ชีวิตที่มีแต่ความจำเจ และซ้ำ ๆ ในสถานการณ์เร่งด่วนที่ต้องทำเหมือน ๆ กัน ในเรื่องการทำงาน การบริโภคและกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม จนเกิดเป็นความเคยชินและก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางจิตใจและก่อให้เกิดการเอาใจเปรียบกันในสังคมจนละเลยความสำคัญหรือความเจริญทางจิตใจ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางศีลธรรม และจริยธรรมอันดี

ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำเรื่องราวการใช้ชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน ที่ใช้ชีวิตเหมือนหุ่นยนต์ในรูปแบบชีวิตที่ซ้ำ ๆ แสดงออกผ่านทางสีหน้าที่ดูซีดเซียว มีแต่ร่างกายไม่มีวิญญาณ นัยน์ตาที่ไม่มีแววตาขาดชีวิตชีวา ในอาการที่ดูนิ่ง ๆ และน่าเบื่อ ผสมผสานกับจินตนาการและความรู้สึกภายในให้เกิดรูปทรงในทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า ทั้งหมดนี้เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดรูปแบบใหม่ โดยอาศัยทัศนธาตุมาสร้างสรรค์ผลงาน และทบทวนสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายจนเกิดความสำเร็จ และจะคลี่คลายเรื่องราวเนื้อหาต่อไปได้อีกในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปนิพนธ์ในการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2543 ซึ่งเสนอในหัวข้อ “ มนุษย์ในสังคม ”

จากการปฏิบัติงานในช่วงที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้นำประสบการณ์และเหตุการณ์ที่พบเห็น จากการใช้ชีวิตประจำวันของคนในสังคมเมือง ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมปัจจุบัน เพื่อกล่าวถึงแนวความคิดและวิเคราะห์ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงสภาพสังคมในปัจจุบัน โดยถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึง บิดา มารดา ที่สนับสนุนข้าพเจ้าได้รับการศึกษามาโดยตลอดอีกทั้ง บรรดาคณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ข้าพเจ้าได้มีความคิดสร้างสรรค์ฝึกฝน และปฏิบัติงานศิลปะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ความมั่นคงใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	3
บทที่ 3 การดำเนินงาน	5
- ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	5
- การสร้างภาพร่าง	5
- การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	7
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงาน	12
- วิเคราะห์ทัศนธาตุ	12
- การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	14
บทที่ 5 บทสรุป	21
บรรณานุกรม	22
ประวัติผู้เขียน	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	6
ภาพผลงานภาพร่าง ชุดที่ 1	7-8
ภาพผลงานภาพร่าง ชุดที่ 2	9
ภาพผลงานภาพร่าง ชุดที่ 3	10
ภาพผลงานภาพร่าง ชุดที่ 4	11
ภาพผลงานชิ้นที่ 1	17
ภาพผลงานชิ้นที่ 2	18
ภาพผลงานชิ้นที่ 3	19
ภาพผลงานชิ้นที่ 4	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันสังคมมนุษย์มีบรรทัดฐานในการดำรงชีวิต เพื่อให้เกิดความสงบสุขแต่ปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ที่ทำให้ชีวิตมีความสะดวกสบายมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบริโภค การสื่อสาร การเดินทาง รวมถึงทุกเรื่องในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ตั้งแต่ลืมตา จนเข้านอน มนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีเหล่านี้ที่แทบจะเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน จึงส่งผลให้เกิดปัญหาค่านิยมที่เปลี่ยนไป มนุษย์ในสังคมจึงจ้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีที่ทันสมัย เกิดเป็นค่านิยมใหม่ๆ ขึ้น รูปแบบการดำเนินชีวิตเลยเปลี่ยนไปมีการไขว่คว้าแสวงหาความสุข ความสำเร็จ อันเป็นสิ่งที่เกิดมาจากข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์ไม่ต้องการเพียงแต่จะมีชีวิตอยู่รอดเท่านั้น แต่จะต้องอยู่อย่างมีความสุขสบายด้วย ในทุกสังคมมนุษย์จึงจะเห็นได้ว่า สมาชิกในสังคมมักจะมีชีวิตอยู่เกินกว่าความต้องการจำเป็นทางร่างกายและจิตใจ จึงเกิดปัญหาความเจริญทางด้านวัตถุ การใช้ของที่มีค่าทันสมัย แข่งขันกันในเรื่องการงาน การดำเนินชีวิต ส่งผลให้การพัฒนาทางด้านจิตใจของมนุษย์เสื่อมถอยลง สวนทางกับความเจริญทางด้านวัตถุ ด้วยรูปแบบการใช้ชีวิตที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมสมัยใหม่ ที่ทุกคนยอมรับและปฏิบัติกันโดยไม่อาจโต้แย้ง หรือปฏิเสธได้

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การใช้ชีวิตของคนในสังคมเมืองปัจจุบัน ที่มีแต่ความวุ่นวาย เร่งรีบ กดดันจากสภาพสังคมที่บีบคั้น แข่งขันกันอย่างเต็มที่ในทุกโอกาส อันส่งผลมาจากความเจริญทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีอันทันสมัย ที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน การที่คนเราไม่ค่อยคิดอะไรที่ต่างไปจากที่เคยคิดอยู่ทุกวัน ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพสังคมปัจจุบัน คนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตด้วยความเร่งรีบ เนื่องจากความจำเป็นที่จะต้องแข่งขันกับสิ่งแวดล้อมรอบกายอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนร่วมถนนก็ตาม จากสภาพสังคมดังกล่าว จึงทำให้แต่ละคนในการใช้ชีวิตของตนเองเปรียบเสมือนเครื่องจักร กล่าวคือ มีวิถีชีวิตที่จำเจ เร่งด่วน ขาดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้แก่ชีวิตและสังคม

ในหน้าที่การงานที่ต้องทำกันเป็นประจำ เนื่องจากลักษณะงานที่ทำนั้นมีรูปแบบที่แน่นอนอยู่แล้ว ต้องทำกันเป็นเวลา เลิกเป็นเวลา พักเป็นเวลา จึงทำให้คนในสังคมเกิดการยอมรับและติดอยู่กับรูปแบบนั้นๆ จึงตกอยู่ในอำนาจของระบบการงานภายใต้เงื่อนไขทางเศรษฐกิจเมื่อนานเข้าก็จะกลายเป็นความเคยชิน เกิดประพฤติดุปฏิบัติตามอย่างกันมาตลอด การเอาอย่างกันหรือคิดตามอย่างกัน หรือบางครั้งไม่กล้าคิดไม่

กล้าทำให้แตกต่างไปจากเดิม เพราะกลัวผิดพลาด กลัวสังคมจะไม่ยอมรับจึงประพฤติปฏิบัติตนโดยการเลียนแบบของเดิมอยู่ตลอดเวลา จึงเกิดการใช้ชีวิตในรูปแบบเหมือน ๆ กัน ที่ทำซ้ำ ๆ กันเป็นเวลาทุกวัน ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ตลอดจนชีวิตจะมีแต่ความเคร่งเครียด และเอาจริงเอาจังมากเกินไป การอยู่ภายใต้กรอบเป็นระเบียบแบบแผนทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ตลอดเวลาจะคลาดเคลื่อนไปแม้แต่น้อยไม่ได้ เคร่งเครียดอยู่กับกฎเกณฑ์ และระเบียบวินัย เมื่อมีลักษณะเช่นนี้ นานเข้าก็จะทำให้เกิดความอึดอัด หวาดกลัว หวั่นเกรงต่อความผิดพลาด

วัตถุประสงค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของคนในสังคม ปัจจุบันเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่วัตถุประสงค์มีอิทธิพลเหนือจิตใจที่แท้จริงของมนุษย์ การใช้ชีวิตประจำวันที่แข่งขัน แข่งแย่งกันในหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิต ก่อให้เกิดการเอาัดเอาเปรียบขึ้น เพื่อให้ตระหนักถึงความเจริญและความสำคัญทางจิตใจ ความรัก ความเอื้ออาทร การเป็นมิตรที่ดีต่อกัน อันเป็นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน เพื่อความเจริญของคนในสังคมแห่งนี้

ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงการใช้ชีวิตของคนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมปัจจุบัน ที่มีการใช้ชีวิตในรูปแบบที่ซ้ำซาก น่าเบื่อ ขาดจิตสำนึกที่ดีในการดำเนินชีวิตในสังคมผ่านเนื้อหาและความรู้สึกส่วนตัวที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส และรับรู้จากสภาพสังคมนี้ โดยใช้รูปแบบตามความเป็นจริง มีการเพิ่มและตัดทอนรายละเอียดโดยแสดงออกผ่านงานทางเทคนิคสีน้ำมัน ผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวของข้าพเจ้า เพื่อสนับสนุนตามวัตถุประสงค์ของผลงานในจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมืองปัจจุบัน ที่ทุกวันนี้ผู้คนต่างแข่งขัน คดิรน เพื่อประโยชน์ของตนเองมากขึ้น ภายใต้ความเจริญทางเทคโนโลยีและความเจริญทางด้านวัตถุ การแก่งแย่งเพื่อการอยู่รอดสืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ หากสถานที่ใดมีทรัพยากรจำกัดและมีประชากรมากขึ้น การใช้ชีวิตเพื่อการอยู่รอดจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการใช้ชีวิตของคนในสังคม ทั้งในครอบครัวและคนรอบข้างที่ประสบพบเจอในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการใช้ชีวิตของคนเหล่านี้ที่ล้วนแต่มีชีวิตในรูปแบบที่เหมือนกัน ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมที่ต้องเดินตามก การเคร่งครัดกับเวลาที่บังคับให้ต้องใช้ชีวิต เหล่านี้ด้วยความจำใจ ภายใต้อำนาจของระบบงาน กฎเกณฑ์ที่บีบรัดตัวจนทำให้เกิดการใช้ชีวิตที่เปรียบเสมือนเครื่องจักร ใช้ชีวิตในการทำงานและความเป็นอยู่ที่ซ้ำซาก จำใจ ไม่ว่าจะเป็นการทำงานที่ต้องทำกันเป็นเวลา การบริโภคอาหารที่เหมือนกันในช่วงเวลาที่เร่งด่วน หรือแม้แต่กิจกรรมสุนทรีย์ต่าง ๆ ที่มีผลตอบสนองต่อความต้องการโดยเร็ว ที่มีรูปแบบที่แน่นอนอยู่แล้ว จึงทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดการยอมรับและติดอยู่กับรูปแบบนั้น เมื่อนานเข้าก็จะกลายเป็นความเคยชิน อันส่งผลให้เกิดละเลยถึงจริยธรรมอันดีอันเป็นพื้นฐานของมนุษย์ในสังคม ซึ่งในอดีตข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจกับวิถีชีวิตของผู้คนที่มีสัมพันธภาพอันแน่นแฟ้น การถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน การมีน้ำใจให้กัน การยิ้มแย้มและรักใคร่ปรองดองกัน อันเป็นภาพที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ที่ตกอยู่ภายใต้วิถีของเงินทอง ชื่อเสียง ผลประโยชน์ส่วนตัว จนลืมคุณค่าที่แท้จริง ของมนุษย์ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจต่อภาวะที่เกิดขึ้นในผู้คนในเมืองหลวงจึงส่งผลให้ข้าพเจ้าถ่ายทอดเนื้อหาสาระเหล่านี้ ออกมาเป็นผลงานศิลปะ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงสภาพสังคมเมืองปัจจุบัน การใช้ชีวิตประจำวันของคนในเมืองหลวงในด้านหน้าที่การงาน การดำเนินชีวิตในแต่ละสถานภาพที่แตกต่างกัน อันเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคม การใช้ชีวิตในรูปแบบซ้ำๆ อันเกิดจากภาวะรอบตัวที่สังคมหีบยัดหน้าให้ การแข่งขันเพื่อความอยู่รอด อันเป็นวิถีชีวิตส่วนใหญ่ของคนในสังคมเมือง

ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานโดยนำเรื่องราวการใช้ชีวิตของคนในสังคมปัจจุบันที่ใช้ชีวิตเหมือนหุ่นยนต์ในรูปแบบชีวิตที่ซ้ำ ๆ แสดงออกผ่านทางสีหน้าที่ดู

ชีวิตเขามีแต่ร่างกายไม่มีวิญญาณ นัยน์ตาที่ไม่มีแววตา ขาดชีวิตชีวา มีชีวิตที่น่าเบื่อ ผสมผสานกับ
จินตนาการและความรู้สึกภายในให้เกิดรูปทรงในทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงาน

ในการทำงานแต่ละอย่างต้องมีการวางแผน เรียบเรียงขั้นตอนต่าง ๆ ให้ลงตัวเพื่อการปฏิบัติงานที่ง่ายขึ้น การศึกษาเนื้อหาเรื่องราวเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิด จึงจำเป็นต้องศึกษาหาข้อมูลในการทำงาน

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

ข้อมูลส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าได้มาจากประสบการณ์การใช้ชีวิตในสังคมเมือง และได้พบเห็นการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนในเมือง ในรูปแบบซ้ำ ๆ กัน ในอวกาศปกริยาที่คล้าย ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นรถรอรถเมล์ การรับประทานอาหารเช้า และการจับจ่ายซื้อของ จึงได้บันทึกเป็นภาพถ่าย และวาดเส้นลงสมุดร่างภาพ จากสภาพแวดล้อมจริง ทั้งนี้เพื่อการศึกษาถึงรายละเอียด และนำกลับมาพัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดงานที่มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การสร้างภาพร่าง

เมื่อได้กำหนดเรื่องราวไว้แล้ว ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกภาพถ่าย และบันทึกลงในสมุดภาพร่าง มาขยายเพิ่มเติม ตัด ทอน รายละเอียดบางอย่าง โดยเพิ่มสี พื้นผิว บรรยากาศ และแต่งเติมตามจินตนาการของข้าพเจ้า เพื่อหาจังหวะและการจัดวางของรูปทรงให้เกิดความสมดุลย์ และมีความสัมพันธ์กันในด้านองค์ประกอบเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

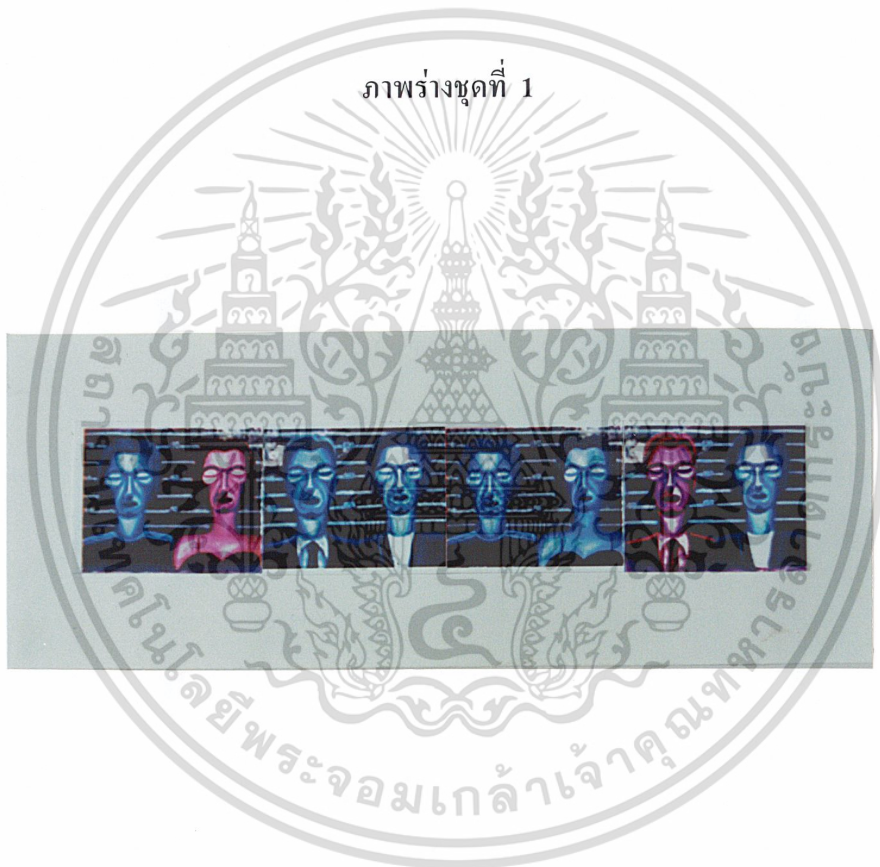
ภาพประกอบข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์

แบบร่างมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานจริงที่สามารถจัดวางองค์ประกอบ หารูปแบบใหม่ๆ ในการสร้างผลงานจริง และเพื่อนำไปพัฒนางานในขั้นตอนต่อไป ภาพร่างทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าต้องการ แสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตประจำวันของคนในสังคมเมืองปัจจุบัน ที่ใช้ชีวิตในรูปแบบซ้ำ ๆ ใน อากัปกิริยาที่นิ่ง ๆ เหมือนหุ่นยนต์ผ่านทางสีหน้าที่น่าเบื่อ ผ่านทางความรู้สึกส่วนตัวออกมาเป็นภาพร่าง ภาพร่างมีจำนวนทั้งหมด 4 ชุด แบ่งออกเป็นชุดละ 3-4 ชิ้น ดังนี้

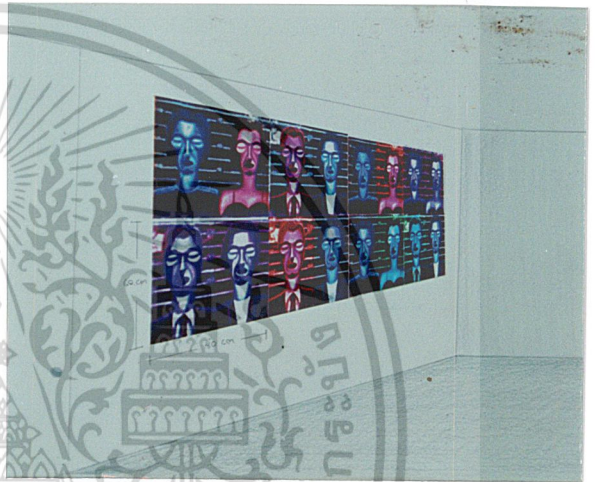

ชิ้นที่ 1

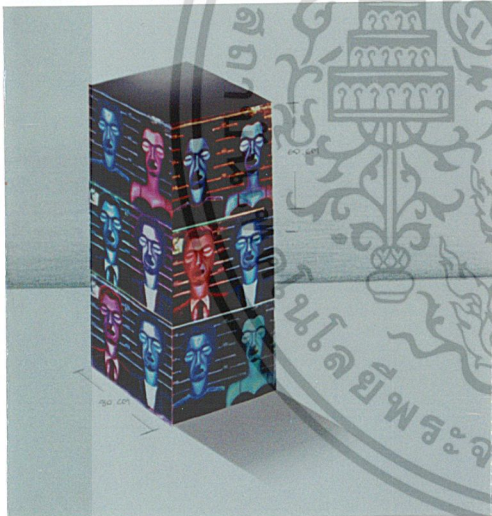
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 4

ชั้นที่ 3

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชั้นที่ 4 มาทำการขยายเป็นผลงานจริงเพราะมีความลงตัวในการจัดวางองค์ประกอบ ที่ดูแล้วรู้สึกถึงการซ้ำๆ ของรูปทรง ที่เรียงกันเป็นแถวๆ และโทนสีที่มีความกลมกลืนและเด่นชัดให้ความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ชุดที่ 1

ชุดที่ 2

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชุดที่ 2 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีความลงตัวในการจัดวางองค์ประกอบ และเนื้อหาใหม่ ๆ และมีการพัฒนาพื้นหลังให้ดูมีระยะและเชื่อมโยงกัน ส่วนชุดที่ 1 ยังขาดความลงตัวของรูปทรงภายนอก ทั้งนี้ ภาพร่างชุดที่ 1 ยังไม่สมบูรณ์พอในเรื่องของรูปทรงภายในและเนื้อหาที่ยังขาดความหลากหลาย ข้าพเจ้าจึงนำไปเพิ่มเติมและแก้ไขในผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 3

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชั้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะได้นำรูปทรงที่แปลกใหม่ในภาพร่างชั้นที่ 1 – 2 มาพัฒนา และเพิ่มเติมให้เกิดการผสมผสานในรูปทรงภายในเพื่อให้ลงตัวในองค์ประกอบและการเชื่อมโยงกันขอเส้นสีและพื้นหลัง ทั้งนี้ยังไม่ลงตัวในเรื่องของเนื้อหา ข้าพเจ้าจึงนำไปเพิ่มเติมและแก้ไขในงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 4

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชั้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง ทั้งนี้ภาพร่างชั้นที่ 1-2 มีการจัดวางที่ใกล้เคียงกันในเนื้อหาเรื่องราวเหมือนกันแต่ชั้นที่ 1 มีความน่าสนใจในเรื่องการเชื่อมของรูปทรงภายใน และเรื่องราวที่ชัดเจนกว่าชั้นที่ 2 แต่ยังคงขาดความชัดเจน ในเรื่องสี ข้าพเจ้าจึงนำไปพัฒนา และเพิ่มเติมผสมผสานกับภาพร่างชั้นที่ 2 เพื่อให้เกิดความลงตัวและนำไปแก้ไขต่อไปในงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนาการพัฒนารูปทรง

การสร้างสรรค์ผลงานให้มีความลงตัวและสมบูรณ์ได้นั้น เกิดจากความคิดและอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกตามจินตนาการ การสร้างสรรค์เพื่อให้ได้ผลงานออกมามีคุณภาพ การจัดเนื้อหาเรื่องราวและทัศนธาตุทางศิลปะ มีความสำคัญต่อการพัฒนาผลงาน ได้แก่ เส้น สี จุด น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง และรูปทรง นำมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดองค์ประกอบและสื่อความหมายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้สอดคล้องลงตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ (VISUAL ELEMENTS)

รูปทรง (FORM)

รูปทรงมีส่วนสำคัญกับงานมาก เป็นจุดเริ่มอันดับแรกของการสร้างสร้งงานตามแนวความคิดและจินตนาการ ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงของมนุษย์ในส่วนของใบหน้า มาเพิ่มเติมและตัดทอนรายละเอียดบางส่วนออกโดยผสมผสานกับใบหน้าของหุ่น โข่วเสื่อผ้า ให้เกิดรูปทรงที่มีผลสำคัญในการกำหนดเรื่องราว

น้ำหนัก (TONE)

น้ำหนักค่าของความอ่อนแก่ ของสีดำหรือสีอื่น ๆ หรือของแสงและเงา ที่มีผลแสดงออกทางความรู้สึกของอารมณ์ ที่แสดงออกอย่างชัดเจน ด้วยการแสดงออกถึงความจัด ความเข้ม และความสว่างของรูปทรงและพื้นหลัง

พื้นที่ว่าง (SPACE)

ในบางส่วนพื้นที่ว่างก็ส่งผลให้กับรูปทรงเพื่อนำให้รูปทรงมีความโดดเด่น และเป็นการชี้แจงให้เห็นถึงระยะเวลาที่ทำหรือเปลี่ยนแปลงไป จากการสร้างบรรยากาศให้มีความลึกและรู้สึกถึงสภาวะรอบข้าง

สี (COLOUR)

สีเป็นองค์ประกอบและทัศนธาตุหนึ่งที่สำคัญของงาน เพราะช่วยให้เกิดคุณค่าในส่วนประกอบต่าง ๆ และเป็นเครื่องแสดงอารมณ์ความคิด ความรู้สึก ได้เป็นอย่างดี สีในผลงานของข้าพเจ้ากำหนดขึ้นตามความรู้สึกต่อคนในสังคมเมือง โดยใช้สีวรรณะร้อน – วรรณะเย็น มาผสมผสานให้เกิดความกลมกลืนและชัดเจนในเนื้อหาเรื่องราว โดยแทนความหมายดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สีเหลือง - แทนค่าความสดใส อุดมสมบูรณ์
- สีส้ม - เจิดจ้าให้ความรู้สึกตื่นเต้น สนุกสนาน
- สีแดง - กระตุ้นทางด้านอารมณ์ เร้าร้อน กดดัน ไม่น่าไว้วางใจ
- สีเขียว - ความชุ่มชื้น เย็นฉ่ำ
- สีฟ้า - แทนค่าบรรยากาศ อารมณ์ เคลื่อนไหว
- สีม่วง - แทนค่า ความน่าเบื่อ เย็นชา เร้นลับ ไร้วิญญาณ
- สีดำ - ความรู้สึกทึบกลับ ซ่อนเร้น น่ากลัว โศกเศร้า ความตาย
- สีน้ำเงิน - หนักแน่น มั่นคง

พื้นผิว (TEXTURE)

ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวแบบ 2 มิติ ขึ้นในลักษณะที่เป็นคล้าย รูปทรงของพื้นผิวที่ทับซ้อน วนเวียนอยู่ในพื้นหลังเพื่อให้เกิดระยะมิติ และเพื่อแสดงสภาวะวุ่นวาย วนเวียน เสื่อมโทรมในสังคมปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะของผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำรูปใบหน้าคนมาตัดทอนเพิ่มเติมและดัดแปลงรูปแบบ และผสมผสานกับใบหน้าของหุ่นโหว่เสื้อผ้า มาจัดให้อยู่ในรูปทรงของมนุษย์ ในแต่ละสถานภาพ ซึ่งแสดงถึงการใช้ชีวิตของคนในสังคมอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ภายใต้กฎเกณฑ์ทางสังคม โดยข้าพเจ้าได้จัดเรียงให้อยู่กันเป็นแถว ๆ ซ้ำ ๆ กัน ในรูปแบบของการถ่ายรูปติดบัตรประชาชน ซึ่งจะมีเส้นวัดความสูง และตัวเลขอยู่ในพื้นหลัง และใบหน้าทีหนึ่ง ๆ ซ้ำ ๆ กันในอาการเหมือนกันผ่านทางสีที่ให้ความรู้สึกน่าเบื่อ ไร้วิญญาณ ที่มีความกลมกลืนกันในภาพ

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปแบบของงานชิ้นนี้เปลี่ยนไปจากชิ้นที่แล้วพอสมควร โดยจัดให้มีเนื้อหาที่เปลี่ยนไปและมีความลงตัวชัดเจน และเพิ่มความน่าสนใจลงไป ในพื้นหลังเพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมในสังคมปัจจุบัน เพิ่มเติมความจริงสมจริงขึ้นเล็กน้อย ในลักษณะของใบหน้าคนและมือ โดยใช้สีดำของเสื้อผ้าเป็นตัวค้ำน้ำหนักและเชื่อมโยงของรูปทรงในแต่ละช่อง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันของรูปทรงและความกลมกลืนในงาน

ผลงานชิ้นที่ 3

ลักษณะองค์ประกอบและเนื้อหาของผลงานชิ้นที่ 3 ได้พัฒนาในเรื่องการจัดวางแบบใหม่ และการแสดงออกของเนื้อหาที่สมจริงสมจังขึ้น โดยการจัดวางรูปทรงของคนในสังคมเมือง ที่อยู่ในท่าทางการใช้ชีวิตประจำวันต่าง ๆ ในลักษณะเหมือนจริง โดยตัดทอนรายละเอียดบางอย่างเพื่อให้เกิดความกลมกลืน และเชื่อมโยงรูปทรงของคนด้านบน โดยการใช้เฟรมที่มีขนาดความยาวเท่ากันมาซ้อนทับอีกทีเพื่อให้เกิดระยะมิติที่ลวงตา และลงตัวในองค์ประกอบแต่ยังขาดรายละเอียดที่ยังไม่ค่อยชัดเจนจึงต้องปรับปรุงและแก้ไขในงานชิ้นต่อไป

ผลงานชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นที่ 4 มีการพัฒนาจากผลงานชิ้นที่ 3 ให้มีความจริงจังในรายละเอียด และลีลาท่าทางของคนในสังคมมากขึ้นและผสมผสานกับรูปใบหน้าของคน ในงานชิ้นที่ 1 ให้เกิดความลงตัวในการสื่อสารถึงเรื่องราวและเนื้อหา โดยการจัดวางในรูปแบบเดิมที่เรียงซ้ำ ๆ กันของใบหน้าคน ในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนพื้นหลังจากสีดำ ที่ดูทึบมาเป็นสีขาวเพื่อให้เกิดพื้นที่ว่างและให้งานมีอากาศโดยใช้พื้นผิวแบบเดิม และเชื่อมโยงรูปทรงข้างบนและข้างล่าง ด้วยน้ำหนักสีดำ เพื่อให้เกิดความลงตัวและกลมกลืนในงาน

รายละเอียดภาพผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อผลงาน	เทคนิค	ขนาด
มนุษย์ในสังคม 1	สีน้ำมันบนผ้าใบ	180 x 180 ซม.
มนุษย์ในสังคม 2	สีน้ำมันบนผ้าใบ	160 x 160 ซม.
มนุษย์ในสังคม 3	สีน้ำมันบนผ้าใบ	190 x 180 ซม.
มนุษย์ในสังคม 4	สีน้ำมันบนผ้าใบ	190 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน มนุษย์ในสังคม หมายเลข 1

ขนาด 180x180 เซนติเมตร

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน มนุษย์ในสังคม หมายเลข 2

ขนาด 160x160 เซนติเมตร

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน มนุษย์ในสังคม หมายเลข 3
 ขนาด 190x180 เซนติเมตร
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน มนุษย์ในสังคม หมายเลข 4

ขนาด 190x200 เซนติเมตร

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้น เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกคือ แรงบันดาลใจที่ได้รับสามารถกระตุ้นความรู้สึกนึกคิด เกิดอารมณ์กับสิ่งต่าง ๆ และเป็นแรงจูงใจให้เกิดแนวความคิดออกมาอย่างบริสุทธิ์ใจเมื่อเกิดแนวความคิดแล้ว ก็จะต้องมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานนั้นด้วย เริ่มจากการกระทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องราวให้ละเอียด ถัดถ้วน และนำมาวิเคราะห์หาข้อมูลที่จะช่วยแต่งแต้มสีสันให้สวยงาม ผสมผสานเข้ากับจินตนาการของตนเอง จัดสรรให้ลงตัว จึงเกิดเป็นผลงานที่มีคุณค่า

ในการทำงานตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เกิดประสบปัญหามากมายในเรื่องรูปแบบการสร้างสรรค์ เทคนิค วิธีการทำงานควรคำนึงถึงความสมบูรณ์ของผลงานและเนื้อหาที่จะนำมาทำงานบางส่วน เกิดปัญหาในเรื่องรูปทรงที่ยังไม่ค่อยหลากหลายเท่าที่ควร และเรื่องการจัดวางในรูปแบบใหม่ ๆ จึงต้องค่อย ๆ แก้ไข ปรับปรุงในส่วนต่าง ๆ ของงานให้มีความสมบูรณ์ ในการทำงาน รู้จักพลิกแพลงเทคนิควิธีการสร้างสรรค์เพื่อจะได้ผลงานออกมาอย่างสมบูรณ์ และมีคุณภาพ และค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากสภาพสังคม ปัจจุบันจากสื่อต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลนำมาประกอบงานและสร้างสรรค์ผลงานในขั้นต่อไป

บรรณานุกรม

1. ชะลูด นิ่มเสมอ องค์กรประกอบของศิลปะ กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช 2524
2. ผศ. พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา จิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายทิตติ ประดิษฐ์เกตุ
MR. TITI PRADITKATE

เกิด 20 พฤศจิกายน 2519

การศึกษา - โรงเรียนประชาอุปถัมภ์
- โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
- วิทยาลัยช่างศิลป์
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่อยู่ 5/268 หมู่ 9 ถนนสามัคคี
ตำบล บางตลาด อำเภอ ปากเกร็ด จ. นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 980-0371

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้